

ПРИМЉЕНО: 24.10.2022

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
03	02-2189/	9/	22

НАРОДНА СКУПШТИНА

На основу члана 127. став 2. Устава Републике Србије у прилогу достављам предлог
за састав Владе Републике Србије са биографијама предложених чланова Владе.

У Београду,

24. октобар 2022. године

КАНДИДАТ ЗА ПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ

Ана Брнабић

На основу члана 99. став 2. тачка 1. Устава Републике Србије, члана 15. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС и 44/14) и члана 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС”, број 9/10),

Народна скупштина Републике Србије, на Првој посебној седници у Тринаестом сазиву, одржаној _____ октобра 2022. године, донела је

ОДЛУКУ

о избору Владе

I

За председника Владе бира се **Ана Брнабић**

II

За чланове Владе бирају се:

1. Ивица Дачић, за првог потпредседника Владе и министра спољних послова;
2. Синиша Мали, за потпредседника Владе и министра финансија;
3. Милош Вучевић, за потпредседника Владе и министра одбране;
4. Маја Гојковић, за потпредседника Владе и министра културе;
5. Раде Баста, за министра привреде;
6. Јелена Танасковић, за министра пољопривреде, шумарства и водопривреде;
7. Ирена Вујовић, за министра заштите животне средине;
8. Горан Весић, за министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре;
9. Дубравка Ђедовић, за министра рударства и енергетике;
10. Томислав Момировић, за министра унутрашње и спољне трговине;
11. Маја Поповић, за министра правде;
12. др Александар Мартиновић, за министра државне управе и локалне самоуправе;
13. Томислав Жигманов, за министра за људска и мањинска права и друштвени дијалог;
14. Братислав Гашић, за министра унутрашњих послова;
15. проф. др Тања Мишчевић, за министра за европске интеграције;
16. Бранко Ружић, за министра просвете;
17. проф. др Даница Грујичић, за министра здравља;
18. Никола Селаковић, за министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања;

19. проф. др Дарија Кисић-Тепавчевић, за министра за бригу о породици и демографију;
20. Зоран Гајић, за министра спорта;
21. Милан Кркобабић, за министра за бригу о селу;
22. др Јелена Беговић, за министра науке, технолошког развоја и иновација;
23. Хусеин Мемич, за министра туризма и омладине;
24. др Михаило Јовановић, за министра информисања и телекомуникација;
25. Марко Благојевић, за министра за јавна улагања;
26. Новица Тончев, за министра без портфеља;
27. Един Ђерлек, за министра без портфеља;
28. Ђорђе Милићевић, за министра без портфеља.

III

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Ивица Дачић-биографија

Рођен је 1. јануара 1966. године у Призрену.

Завршио је Гимназију „Стеван Сремац” у Нишу. Дипломирао је на Факултету политичких наука у Београду, са просечном оценом 10 (десет).

Од 1992. године је био народни посланик у Савезној скупштини СРЈ, а од 2004. године и у Народној скупштини Републике Србије.

Био је министар за информисање у прелазној Влади Србије 2000. године. Председник је Социјалистичке партије Србије од 2006. године.

Био је први потпредседник Владе - заменик председника Владе и министар унутрашњих послова од јула 2008. до јула 2012. године. Обављао је функцију председника Владе и министра унутрашњих послова од јула 2012. до априла 2014. године. Од априла 2014. године до октобра 2020 био је први потпредседник Владе и министар спољних послова. Од октобра 2020. до августа 2022. године, обављао је дужност председника Народне скупштине Републике Србије.

Поседује вишедеценијско искуство и резултате остварене у учешћу и руковођењу у различитим органима извршне и законодавне власти у Републици Србији. Током 2015. године председавао је ОЕБС-ом.

Добитник је признања „Најевропљанин” за 2009. годину, Ордена пријатељства Руске Федерације 2018. године и признања Статуета „Капетан Миша Анастасијевић” 2018. године.

Хоби му је музика. Обављао је функције председника КК „Партизан” из Београда, потпредседника Југословенског олимпијског комитета и председника Спортског савеза Србије.

Синиша Мали, биографија

Рођен је 1972. године у Београду. Основну и средњу школу – Пету београдску гимназију, завршио је у Београду. Дипломирао је и магистрирао на Економском факултету Универзитета у Београду. Током основних студија, добио је награду као студент генерације, да би по завршетку студија добио награду за најбољи дипломски рад.

Као Ron Brown стипендиста, 1999. године је магистрирао на Washington University у Сент Луису, Сједињене Америчке Државе (САД), смер финансије (Master of Business Administration диплома). Током студија је радио као асистент на пет предмета из области

пословних финансија. Након студија је примио награду као најбољи студент у области финансија, као и награду да је међу 10 одсто најбољих студената на топ 20 пословних школа у САД те године.

Јуна 2017. године, као полазник VI класе, завршио је Високу школу безбедности и одбране и стекао највиши ниво каријерног усавшавања у Војсци Републике Србије. У септембру 2020. године уписао је докторске студије на Техничком универзитету у Кошицама, у Словачкој, где похађа студијски програм „Финансије“. У августу 2022. године је положио тзв. „dissertation exam“ којим се одобрава тема за докторски рад.

Носилац је звања Chartered Financial Analyst (CFA) и члан CFA Institute, Serbian Business Angels Network, Fulbright Alumni Association of Serbia i British-Serbian Business Club. У новембру 2020. године положио је испит из области управљања алтернативним инвестицијама, чиме је стекао звање Chartered Alternative Investment Analyst (CAIA), које додељује еминентна светска Асоцијација CAIA. Такође, носилац је лиценце портфолио менаџера, коју издаје Комисија за хартије од вредности Републике Србије.

Био је градоначелник Београда од априла 2014. до маја 2018. године. Претходно је обављао функцију председника Привременог органа Града Београда. Пре него што је постао градоначелник, био је специјални саветник за привреду и финансије Александра Вучића, тадашњег првог потпредседника Владе Републике Србије.

Претходно је био финансијски саветник у приватном сектору, где је радио у неколико приватних предузећа која су се бавила саветовањем у области финансијских услуга. Радио је као консултант у компанији „Deloitte & Touche“ у Београду и Прагу, где се специјализовао за област куповине и продаје предузећа, финансијски консалтинг, финансијско реструктурирање и консолидацију пословања у приватним и јавним предузећима. Радио је у „Credit Suisse First Boston u Mergers & Acquisitions Group“ у Њујорку.

Године 2001. постављен је за помоћника министра за приватизацију у Министарству за привреду и приватизацију Владе Републике Србије. Крајем те године прелази у Агенцију за приватизацију, где је био директор Центра за тендерску приватизацију. На тој функцији остаје до краја 2003. године.

На позицију министра финансија први пут долази у мају 2018. године као признат финансијски стручњак, који је радио за највеће светске консултантске компаније, али и као градоначелник који је покренуо и спровео обиман програм финансијске консолидације у Граду Београду, где је преполовио дуг града и значајно смањио буџетски дефицит. За време његовог мандата Београд је по први пут добио кредитни рејтинг.

По други пут за министра финансија изабран је у октобру 2020. године. У новембру 2020. године постављен је за националног координатора Републике Србије за сарадњу Републике

Србије у оквиру механизма сарадње Народне Републике Кине и држава Централне и Источне Европе, као и за председника српског дела Мешовите међувладине комисије за трговину и економску сарадњу са НР Кином.

Председник је Мешовитог комитета за сарадњу са Уједињеним Арапским Емиратима, а такође је и гувернер Србије у Светској банци и у Азијској инфраструктурној инвестиционој банци.

Председник је Координационог тела за спречавање прања новца и финансирање тероризма. Такође, председник је Координационог тела за сузбијање сиве економије. Члан је Савета за економски развој.

Добитник је награде „Најевропљанин 2014“ за пројекат развоја и реконструкције Београда. Европски покрет у БиХ му је 2017. године доделио признање „Најтолерантнији град у региону“.

Активно се бави спортом. Почасни је носилац црног појаса у теквондоу 5. дан за допринос развоју спорта. Редовни је учесник маратонских трка, а између осталих, учествовао је на маратонима у Атини, Берлину, Истанбулу, Будимпешти, Лондону...

Течно говори енглески језик, служи се грчким и учи кинески језик.

Отац је Теодора, Виктора и Лоле.

Милош Вучевић-биографија

Рођен је 1974. године у Новом Саду. Основну школу „Васа Стајић“ је похађао у Новом Саду, а потом је завршио гимназију „Јан Колар“ у Бачком Петровцу и дипломирао на Правном факултету у Новом Саду 1999. године, са просечном оценом 8,84. По завршетку факултета, одлази на служење војног рока у Врање, а потом у Гњилане. Адвокатуром се бави од 1999. године у породичној адвокатској канцеларији. Председник је Градског одбора Српске напредне странке Нови Сад. За председника Градског одбора Српске напредне странке у Новом Саду изабран је на изборима унутар странке на локалном нивоу одржаним 2011. године и 2017. године. За градоначелника Града Новог Сада изабран је у септембру 2012. године након чега престаје да се бави адвокатским послом. Био је члан Управног одбора Националне алијансе за локални економски развој (НАЛЕД) од 2015. до 2016. године. Након локалних избора, 2016. године, Милош Вучевић у другом узастопном мандату је изабран за градоначелника Новог Сада, а 2020 године трећи пут је изабран за

градоначелника што је први пут историји града. 2021. године, постаје потпредседник Српске напредне странке.

Добитник је више признања, добио је повељу почасног сенатора Сената привреде Србије 2014. године. Исте године добија и награду „Капетан Миша Анастасијевић“, која му је уручена као лидеру градске управе, за промоцију европских вредности живота у Новом Саду. Две године касније, 2016. године, те вредности су потврђене и проглашењем Новог Сада за Омладинску престоницу Европе 2019. и Европску престоницу културе 2021. Добитник је признања „Бела голубица“ у оквиру програма „Тесла Глобал форума“. Носилац је Ордена Светог владике Максима Епархије сремске као и грамате признања и захвалности Епархије бачке, за изузетан допринос у развоју духовног и црквеног живота, а у 2022 години добио је највеће признање Српске православне цркве орден Светог Саве другог степена.

Поред правних наука, историја и географија су његове омиљене друштвене области. Пасионирани је љубитељ фудбала и спорта. Слободне тренутке највише воли да проводи у природи, у риболову.

Милош Вучевић говори енглески језик. Ожењен за супругу Мају, отац Михаила (2001.) и Данила (2008.)

Маја Гојковић - биографија

Рођена је 1963. године у Новом Саду. Дипломирала је на Правном факултету Универзитета у Новом Саду 1987. године, а правосудни испит положила 1989. године. Каријеру адвоката је започела у породичној адвокатској канцеларији, коју је основао њен отац Мита Гојковић.

За потпредседницу Владе Републике Србије и министарку културе и информисања изабрана је 2020. године у Народној скупштини Републике Србије, а претходно била је председник Народне скупштине Републике Србије у периоду од 2014 до 2020. године.

Поседује богато парламентарно искуство од 1992. године, када је први пут постала један од најмлађих народних посланика све до 2020. године када је завршила други мандат председника Народне скупштине Републике Србије.

Од 1996. до 2000. године била је и посланик у Скупштини Аутономне покрајине Војводине.

Обављала је функцију министра без портфеља Владе Републике Србије 1998-1999. године, а након тога и функцију потпредседника Владе Савезне Републике Југославије 1999-2000. године.

На непосредним изборима у септембру 2004. године изабрана је за градоначелницу Новог Сада, и тако постала прва жена градоначелник у историји града.

Од маја 2012. до 2014. године била је народни посланик у Народној скупштини Републике Србије, чланица Одбора за спољне послове и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу.

На функцију председника Народне скупштине Републике Србије и председника Одбора за права детета први пут је изабрана 2014. године.

Након парламентарних избора 2016. године поново је изабрана за председницу Народне скупштине Републике Србије. У том сазиву Народне скупштине налазила се на челу Одбора за културу и информисање, Одбора за права детета и Одбора за заштиту животне средине.

На челу делегације Скупштине Србије у Интерпарламентарној унији (ИПУ) била је од 2014. године и током свог мандата омогућила је да Београд добије организацију 141. Скупштине ИПУ, која је окупила 77 председника парламената и више од 2.000 парламентарца из читавог света. председавала је 141. скупштини Интерпарламентарне уније, која по величини, значају и резултатима спада у најуспешније пленарне скупове Интерпарламентарне уније, ове најстарије међународне парламентарне организације.

Оба мандата председника Народне скупштине обележио је снажан развој међупарламентарне сарадње на билатералном и мултилатералном плану.

Била је члан Женске парламентарне мреже од њеног оснивања у Народној скупштини Републике Србије и својим активним учешћем и залагањем допринела је већем учешћу жена у политичком и друштвеном животу Србије.

Активно говори енглески и немачки и служи се италијанским језиком.

Раде Баста-биографија

Рођен је 21. фебруара 1979. године у Новом Саду.

Средњу школу унутрашњих послова "Пане Ђукић" завршио је у Сремској Каменици 1998. године.

Дипломирао на факултету Физичке културе на Универзитету у Новом Саду 2002. године, а мастер студије економије завршио на Универзитету Привредна академија 2012. године.

Први посао је обављао у Министарству унутрашњих послова Републике Србије у Београду од 1998. до 2005. године.

Изабран је у родном граду, јула месеца 2013. године за саветника директора „Електровојводине“. Одборник коалиције СПС - ЈС у Скупштини града Новог Сада постао је 2016. године.

Функцију заменика покрајинског секретара за енергетику, грађевинарство и саобраћај обављао је од јула 2016. до 2018. године. У децембру 2016. године изабран је и за директора Фудбалског клуба Раднички из Ниша коју је обављао до новембра 2017. године.

Од септембра месеца 2018. године обављао је дужност директора Јавног комуналног предузећа "Београдске електране". На парламентарним изборима одржаним у априлу 2022. изабран је за посланика коалиције СПС - ЈС - ЗС у Скупштини Србије.

Награде:

- Признање "**Капетан Миша Анастасијевић**" за допринос развоју предузетничког и друштвеног стваралаштва у области привреде (децембар 2013.године);
- **Најуспешнији привредник** за допринос и изузетну посвећеност раду, залагању и ефикасности у енергетском сектору (24. октобар 2022.)

Познавање језика:

Енглески језик (средњи ниво)

Руски језик (средњи ниво)

Немачки језик (средњи ниво)

Јелена Танасковић-биографија

Рођена 1976. године у Београду. Основну и средњу школу, као и основне студије економије завршила у Београду. Своје радно искуство започела је 2003. године у приватној спољно трговинској фирми у сектору за финансије. Након тога, 2005. године одлази у банкарски сектор где проводи 10 година, у фирми за откуп краткорочних потраживања при NLB банци.

2017. године долази у Градску управу града Београда на место градског секретара за финансије, а јуна 2018. године одлази на место државног секретара у Министарству финансија задуженог за Сектор буџета, Сектор за макроекономске и фискалне анализе и пројекције, Сектор за финансијски систем, Сектор за контролу јавних средстава и Сектор за фискалне ризике, као и Управе за трезор, Управу за јавни дуг и Пореску управу.

2020. године именована је за члана надзорног одбора Дунав осигурања задужена за финансије, као и за државног секретара у Министарству заштите животне средине задужена за капиталне пројекте, финансије и међународну сарадњу. Такође је била и координатор за кластер 4 поглавља 27- зелена агенда и одрживо повезивање.

Удата мајка двоје деце.

Ирена Вујовић-биографија

Рођена је 1983. године у Београду. Дипломирани је економиста–мастер.

У Српској напредној странци је од 2008. године. Чланица је Председништва и председница Надзорног одбора СНС.

Током своје политичке каријере у два мандата је изабрана за народну посланицу у Скупштини Републике Србије (2012. и 2014. године).

За време обављања дужности народне посланице била је чланица Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, Одбора за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику, председница Одбора за спољне послове (у другом мандату), као и шефица сталне делегације Парламентарне скупштине Црноморске економске сарадње и председница Групе пријатељства са Азербејџаном.

Од 2014. до 2016. године била је помоћница градоначелника Београда за област друштвених делатности.

На челу је Савета за родну равноправност Града Београда од оснивања овог тела 2015. године.

Од 2016. до 2020. године била је председница Градске општине Савски венац.

На дужност министарке заштите животне средине у Влади Републике Србије први пут је ступила 28. октобра 2020. године.

Говори енглески и руски језик.

Горан Весић-биографија

Рођен је 1969. године у Крушевцу, а одрастао у Марибору (Словенија) и Краљеву. Основну школу и Гимназију завршио у Краљеву, а дипломирао на Правном факултету у Београду. Стажиста Европске фондације Роберт Шуман у Европској комисији и Европском парламенту 1999. године.

Од фебруара до септембра 1997. био је члан Извршног одбора Скупштине града Београда, а од 1996. до 2000. одборник Скупштине града Београда. Био је посланик Народне скупштине Републике Србије од 2000. до 2003. године, од 2001. до 2002. председник Административног одбора Народне скупштине Републике Србије, од 2001. до 2003. саветник савезног министра унутрашњих послова СР Југославије и заменик председника

Одбора за одбрану и безбедност Народне скупштине Републике Србије, а саветник министра одбране Државне заједнице Србија и Црна Гора од 2003. до 2004. године. Члан Комисије за поделу војне имовине између Србије и Црне Горе после престанка постојања СР Југославије и настанка Државне заједнице Србија и Црна Гора у периоду 2003. до 2004. године. Одборник Скупштине градске општине Врачар био је од 2004. до 2008. године. Секретар Привременог органа града Београда који је именовала Влада Републике Србије у периоду од новембра 2013. до априла 2014. године. Члан Управног одбора Привредне коморе Београда од 2013-2014. године. За одборника Скупштине града Београда биран на изборима одржаним 2014, 2018. и 2022. године. Од 2014 - 2018. године био је градски менаџер Града Београда, а од 2018 – 2022. године обављао је функцију заменика градоначелника Града Београда.

Од 1994. до 1997. био шеф кабинета председника Демократске странке др Зорана Ђинђића. Учествовао је у изборним кампањама у Црној Гори од 1997. до 2000, као и у изборној кампањи у Републици Српској 1997. године. После 2004. године активно учествовао у изборним кампањама у Словенији, Бугарској и Северној Македонији.

У периоду од 1984 – 1988. године члан ансамбла Позоришта у Краљеву. Од 1985 - 1988. године радио је као новинар листа „Ибарске новости” из Краљева и уредник омладинског програма на Радио Краљеву. 1988 - 1989. године док је био на одслужењу војног рока радио је у војном ваздухопловном листу „Крила армије”. Од 1990. до 1994. године био је новинар листа „Демократија”, а заменик главног и одговорног уредника листа „Студент” од 1992. до 1993. године.

Био је председник Организационог одбора X Београдског маратона 1997. и XXVII Београдског маратона 2014. Године као и председник Почасног одбора XXXV Београдског маратона 2022. године. Био је председник Почасног одбора завршног кошаркашког турнира Евролиге у Београду 2022. године. Члан председништва Кошаркашког савеза Београда од 2005. до 2007. године. Од 2014. године председник је Организационог одбора Београдског цез фестивала. Заштиту националног идентитета сматра посебно важним за сваког политичара па је тако иницирао доношење одлуке Скупштине града Београда о попусту на плаћање фирмарине од пет одсто за сва правна лица која у натпису фирме користе

ћирилицу. На његов предлог Београд је добио споменике Бориславу Пекићу, деспоту Стефану Лазаревићу и Александру Дероку а у току је израда споменика Бранку Пешићу, Милошу Црњанском, Меши Селимовићу, Јовану Јовановићу Змају, Васку Попи и америчком председнику Вудро Вилсону. Донео је одлуку да Београд прихвати донацију из Русије и постави споменик последњем руском цару Николају Романову. На његов предлог улице у Београду добили су Благоје Јововић, краљица Драга Обреновић, кнез Павле Карађорђевић, кнегиња Јулија Обреновић, принцеза Оливера, амерички председник Вудро Вилсон, бивши амерички амбасадор у Београду Џон Кенан, мајор Александар Мишић, Коча Поповић, Пеко Дапчевић, совјетски маршал Фјодор Толбухин и совјетски генерал Владимир Жданов, византијски цареви Јустинијан и Иракије. Посебно је поносан на своју улогу у реконструкцији Савског трга и постављању споменика Стефану Немањи на предлог председника Републике Србије Александра Вучића.

На његов предлог град Београд и Библиотека града Београда установили су награду Београдски победник за најбољи роман написан на српском језику и награду „Душан Радовић” за најбоље дело дечије књижевности. Почасни члан Удружења књижевника Србије. Иницијатор оснивања Фондације та децу и омладину Београда „Гнездо” и Фондације за младе таленте града Београда.

Председник Организационог одбора манифестације „Дани слободе” од 2018. до 2022. године, у оквиру које се, на иницијативу Горана Весића, први пут почело са заједничким прослављањем 20. октобра када је Београд ослобођен у Другом светском рату и 1. новембра када је Београд ослобођен у Првом светском рату.

Уредник српског издања књиге бившег америчког председника Барака Обаме „Смелост наде” 2008. године. Редовни колумниста дневног листа „Политика”. Објавио је три књиге и једну брошуру. Књига о Београду која је објављена 2019. године, издата у два издања и преведена на енглески, руски и кинески језик. „Књига о Београду 2” објављена је 2022. године и преведена је на енглески језик. Књигу „Варош београдска” издао је 2021. године а „Водич за политичку комуникацију са бирачима” у издању Фондације за српски народ и државу објавио је 2021. године. По његовој Књизи о Београду снимљена је 2021. године документарна ТВ серија „Београдске приче” чији је Весић сценариста.

Био је председник Управног одбора ЈКП „Градско зеленило“ од 1997. до 1999, Управног одбора ЈКП „Градске пијаце“ од 2000. до 2002. и Управног одбора ЈП „Ада Циганлија“ од 2002. до 2006. године. Члан Управног одбора брокерско-дилерског друштва „АБ Инвест“ био је од 1997. до 2000. године, а члан Надзорног одбора компаније Југословенско речно бродарство од 2001. до 2005. године.

Извршни директор компаније Wireless media д.о.о. од 2004. до 2008. година. Члан Одбора саветника компаније International communication partners од 2008. до 2014. године.

Добитник Светосавске награде 2018. године за допринос науци и образовању у Републици Србији.

Потпредседник Комисије за Меморијални центар „Старо Сајмиште“ у периоду од 2014. до 2018. године и један од писаца Закона о меморијалном центру Старо сајмиште. На предлог Горана Весића је Скупштина града Београда утврдила 10. мај као Дан сећања на жртве Холокауста у Београду. Иницијатор сарадње Историјског архива Београда и Светског меморијалног центра Холокауста „Јад Вашем“ и Меморијалног музеја Холокауста из Вашингтона. Добитник у 2018. години Повеље „Јозеф Жамбоки дарује грађанима Београда и Србије“, коју додељују Кнесет, парламент Израела, и Министарство иностраних послова Израела за изузетан допринос јачању међудржавних односа и културних веза две земље.

На изборима за Народну скупштину Републике Србије који су одржани 3. априла 2022. године изабран је за народног посланика. Члан је Председништва и Главног одбора Српске напредне странке.

Дубравка Ђедовић-биографија

Дубравка Ђедовић чланица је Извршног одбора НЛБ Комерцијалне банке за послове са привредом и инвестиционо банкарство.

На позицију члана Извршног одбора Комерцијалне постављена је у децембру 2021. године. На ову функцију долази са позиције директорке Регионалног представништва Европске инвестиционе банке (ЕИБ) за Западни Балкан, највеће мултилатералне финансијске институције на свету и једног од највећих кредитора земаља Западног Балкана.

Ђедовић је најпре у Комерцијалну, а затим и НЛБ Комерцијалну банку донела богато 16 година дуго међународно искуство финансирања великих корпорација, инвестиција и пројеката из области енергетике, транспорта, телекомуникација, иновација, и других индустрија, али и искуство у финансирању малих и средњих предузећа, која су стуб националне привреде.

Пре доласка на функцију ЕИБ-а у Београду, била је у седишту ЕИБ-а у Луксембургу менаџер за Србију, Северну Македонију и Албанију, али и задужена за пројекте јавно-приватног партнерства и пројектна финансирања укључујући Ирску, Француску, Велику Британију и земље Бенелукса, када је и награђена од стране Пројект Финанце магазина за Европску трансакцију године у авио сектору 2013. године.

Пре каријере у банкарству, радила је у медијима и комуникацијама.

Дипломирала је банкарство и финансије на Економском факултету у Београду, а магистрала финансије и менаџмент на СДА Бокони Универзитету у Милану и УЦЛА Андерсон школи менаџмента у Лос Анђелесу. Објавила је неколико научних радова на тему јавно-приватних партнерстава и пројектног финансирања у сарадњи са Универзитетом у Београду, и гост је предавач на Мастер студијама Университу Цоллеге Лондон.

Говори четири страна језика - енглески, француски, италијански и руски.

Томислав Момировић-биографија

Рођен је 1983. године у Београду.

Основну и средњу школу завршио је у Београду. Дипломирао је на Правном факултету Универзитета у Београду, где је био студент-продекан, члан Савета факултета и члан Савета Универзитета у Београду.

Богато искуство у приватном сектору стекао је на руководећим позицијама, унапређујући пословање, уводећи иновације и креирајући инвестиционе прилике, уз константан рад на јачању матичног привредног сектора. Од отварања нових радних места до заштите нормалног функционисања у условима глобалне пандемије, био је спреман да уложи велику енергију у ширење привредних активности ради генерисања стабилног развоја Републике Србије.

На лични позив председника Србије Александра Вучића, из приватног сектора прелази у државни, на дужност министра грађевинарства саобраћаја и инфраструктуре у Влади Републике Србије од 2020. године. У периоду од 2020. до 2022. формирао ефикасан тим, који је у условима глобалне епидемије короне и огромних политичких нестабилности на истоку Европе, обезбедио стабилно извођење највећих инфраструктурних радова у историји Србије.

Томислав Момировић добитник је признања - Јунске награде општине Ивањица за допринос изградњи локалне инфраструктуре, златне медаље „Таковски устанак“ за изузетан допринос у развоју инфраструктуре у општини Горњи Милановац, Повеље захвалности општине Кучево за допринос изградњи инфраструктурних пројеката, Плакете са златним амблемом за велики допринос реализацији капиталних пројеката на територији општине Врњачка Бања, као и Плакету захвалности општине Варварин као друштвено признање за изузетна достигнућа и резултате остварене у раду ове општине.

Члан је Председништва Српске напредне странке.

Течно говори енглески језик.

Ожењен, отац двоје деце.

Маја Поповић-биографија

Рођена је 1972. године у Београду, где је завршила основну школу. Средњу школу је завршила у Шпанији – на енглеском колеџу *Baleares international school*, где се настава одржавала на шпанском и енглеском језику и где је била ђак генерације.

Правни факултет у Београду је уписала 1989. године и исти завршила у року у својој 21. години. Те године је била најмлађи свршени студент на Правном факултету у Београду.

Положила је правосудни испит 1996. године у Министарству правде Републике Србије.

Дипломске академске студије – мастер на Правном факултету у Новом Саду положила је са просечном оценом 9.80 и стекла стручно звање дипломирани правник – мастер.

У периоду 1994/1995 године радила је као адвокатски приправник у Адвокатској канцеларији Весне Кушић, након чега је од 1995. до 1998. године радила као судијски приправник и судијски сарадник у Окружном суду у Београду.

У својој 26. години изабрана је за судију Првог општинског суда у Београду, као најмлађи судија икада изабран у Републици Србији. Поступала је као истражни судија и као председник већа у грађанском одељењу.

Од 2000. до 2012. године радила је као адвокат у сопственој адвокатској канцеларији.

Од 2012. до 2014. била је запослена у Градском заводу за хитну медицинску помоћ као помоћник директора за немедицинске послове.

У Безбедносно-информативној агенцији запослила се 2014. године. Током службе у Агенцији била је распоређена у Управи за међународну сарадњу – Одељење за контакте са

страним безбедносно-обавештајним службама и институцијама - групе Америка и Европа, као главни инспектор. Након тога распоређена је у Управу за људске ресурсе, системско-правне, имовинске и стамбене послове на место начелника Одељења за системско правне, нормативне, имовинско правне и стамбене односе.

На место шефа Кабинета директора Безбедносно-информативне агенције распоређена је 2015. године.

Од 2018. године распоређена је на место саветника директора Безбедносно-информативне агенције, у статусу овлашћеног службеног лица.

У октобру 2020. године распоређена је на место специјалног саветника директора Безбедносно-информативне агенције, у статусу овлашћеног службеног лица.

У октобру 2020. године изабрана је на функцију министра правде, коју и даље обавља.

Говори енглески, шпански, италијански и француски језик.

Положила је TOELF испит знања енглеског језика – највиши ниво знања енглеског језика за особе са неенглеског говорног подручја.

Удата, мајка двоје деце.

др Александар Мартиновић - биографија

Рођен је 1976. године у Славонском Броду, Република Хрватска. На Правном факултету у Новом Саду дипломирао је 1999. године, са просечном оценом 9,38. На истом факултету магистрирао је 2003. године, одбранивши магистарски рад "Појам управе у српској правној науци", а 2011. године одбранио је и докторску дисертацију "Однос владе и управе - с посебним освртом на српско и немачко право".

Запослен је у звању доцента на Правном факултету у Новом Саду, на којем изводи наставу из више предмета на основним, мастер и докторским студијама у области Јавног права.

Политичким радом почео је да се бави 1997. године, као члан Српске радикалне странке. Од 2012. године члан је Српске напредне странке. Члан је Председништва и Главног одбора Српске напредне странке. За народног посланика у Народној скупштини Републике Србије биран је шест пута: 2007, 2008, 2014, 2016, 2020. и 2022. године. Током

вршења функције народног посланика обављао је дужност заменика председника посланичке групе Српске радикалне странке, заменика председника посланичке групе Српске напредне странке, као и председника посланичке групе Српске напредне странке. Такође, био је члан и председник више одбора Народне скупштине Републике Србије.

Ожењен је и отац једног сина и две кћерке.

Томислав Жигманов-биографија

рођен у Таванкуту 1967., дипломирао је филозофију у Новом Саду. Живи и ради у Суботици. Друштвено активан од 1990. Био је чланом уредништва суботичкога двонедељника Жиг 1994.-96, заменик је главног уредника 1996.-97, а 1998. главни и одговорни уредник овога листа. Координатор за програме едукација за цивилно друштво при Отвореном универзитету у Суботици био је 1997.-98. Био је носиоц изградње неколико најважнијих хрватских институција у Суботици: први главни и одговорни уредник програма на хрватском језику Радио Суботице 1998.-2000, један је од иницијатора, покретача као и први председник управног одбора НИУ Хрватска ријеч 2002.-04, те је први равнатељ Завода за културу војвођанских Хрвата од 2008.

Предаје повијест филозофије на Теолошко-катехетском институту Суботичке бискупије, а као гостујући предавач одржао је десетак предавања на високошколским установама у земљи и Хрватској. Пише пјесме, рефлексивну прозу, есеје те знанствене и филозофијске радове. Аутор је шеснаест књига из наведених подручја, од којих је неколико и награђено. Редовито прати мањинску и интернетичку проблематику, у оквиру чега пише и о проблематици положаја хрватске мањине у Војводини. Учествовао је на тридесетак филозофских и научних симпозија, конференција и скупова. Радови су му превођени на енглески, немачки, мађарски, румунски, бугарски и русински језик.

Председник је Демократског савеза Хрвата у Војводини од 31. 10. 2015. Народни посланик у Народној скупштини био је у мандату 2016.-2020.

Братислав Гашић-биографија

Братислав Гашић рођен је 30.06.1967. године у радничкој породици од оца Радоја и мајке Мирјане.

Образовање:

Завршио је Основну школу „Јован Јовановић Змај“ у Крушевцу.

Средње школско образовање стекао је у Образовном центру „Боса Цветић“ и стекао диплому грађевинског техничара.

Звање дипломирани економиста стекао је на Економском факултету Универзитета у Нишу.

Професионално искуство:

Од 1989. године бави се приватним предузетништвом, прво као власник приватног предузећа „Сантос“, а касније као сувласник мешовитог грчко -српског предузећа „Saco d.o.o.“.

Више година је живео и радио у Грчкој, а био је сувласник познатог српског брэнда „Гранд кафа“.

Био је народни посланик на листи Српске напредне странке до августа 2012. године.

Од марта 2013. године до децембра 2013. године председник Управног одбора ЈП „Србијагас“.

Од јуна 2012. године до априла 2014. године градоначелник града Крушевца.

Од априла 2014. године до фебруара 2016. године министар одбране у Влади Републике Србије.

Од 29. маја 2017. године директор Безбедносно-информативне агенције Владе Републике Србије.

Остало:

Служио војни рок 1985-1986. године - ВЕС возач у роду инжењерије у Белој Цркви и Бачкој Тополи.

Истакнути спортски радник.

1990-их година члан Скупштине и Управног одбора Одбојкашког Савеза Југославије.

Више пута у Управном одбору Фудбалског клуба „Напредак“ Крушевац.

Био је власник женског одбојкашког клуба „Крушевац Сантос“ Прва Б лига.

Обављао је дужност директора школе фудбала ФК „Напредак“ у трајању од четири године.

Политичко ангажовање:

До оснивања Српске напредне странке није био политички ангажован, нити је био члан друге политичке странке.

Један је од оснивача Српске напредне странке.

Од 2009. године је у председништву Српске напредне странке.

Био је председник Општинског одбора Српске напредне странке Крушевац и председник Окружног одбора Српске напредне странке за Расински округ.

Биран је за народног посланика Народне скупштине Републике Србије.

У периоду од 2012. до 2016. године један од потпредседника Српске напредне странке.

Именованем на место директора Безбедносно-информативне агенције 29. маја 2017. године, замрзао је чланство на свим функцијама у Српској напредној странци.

Признања:

1998. године од града Крушевца проглашен је за менаџера године града Крушевца.

Децембра 2012. године Управни одбор НАЛЕД-а доделио му је специјално признање за остварене реформе у градској администрацији и допринос унапређењу привредног амбијента.

2012. године добитник одликовања „Капетан Миша Анастасијевић“ као личност године града Крушевца од стране Привредне коморе Крушевац и „Media Inventa“.

2013. године проглашен за личност године Расинског Управног одбора од стране Привредне коморе Србије и „Media Inventa“.

Добитник Видовданске награде града Крушевца за 2014. годину.

2014. године добио је Златни грб општине Брус, највише признање за допринос у развоју општине.

Добитник Плакете општине Варварин за пожртвованост у помоћи и санирању последица поплава.

Добитник Повеље са златном плакетом општине Крупањ, за остварена достигнућа од изузетног друштвеног значаја за свестрани развој општине Крупањ.

Добитник признања „Евро корак“, за допринос развоја града Пирота.

Добитник Повеље општине Мали Зворник, као признање за помоћ при санирању последица од поплава.

Добитник Захвалнице града Ужица, за лично ангажовање и ангажовање Министарства одбране и припадника Војске Србије у отклањању последица елементарних непогода и ванредних ситуација у Ужицу.

Добитник Специјалног признања општине Обреновац за изузетно учешће у спасавању и евакуацији становништва, као и помоћи у санацији од поплава.

Добитник признања Почасни грађанин општине Трстеник за 2019. годину, за изузетан допринос развоју општине Трстеник.

Одликован Орденом Његоша првог реда, за признати јавни рад и личне резултате, заслуге у међународној сарадњи, као и допринос у развоју и јачању свеукупних односа између Републике Српске и Србије.

Носилац више одликовања Српске православне цркве:

Орден краља Милутина (као велики ктитор Српске православне цркве),

Орден Светог Саве Другог реда,

Орден Светог Симеона Мироточивог,

Орден Преподобног Прохора Пчињског.

Језици:

Говори грчки и енглески језик.

Брачно стање:

Са супругом Иреном са којом је у дугогодишњем браку, има три сина Владана, Милана и Николу и три унука Давида, Матију и Видака.

Професор др Тања Мишчевић-биографија

Рођена је 6. августа 1966. године у Земуну, где је завршила основну и средњу школу.

Редовни је професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду на Одељењу за међународне и европске студије. Дипломирала је на смеру Међународни односи Факултета политичких наука у Београду 1989. године, магистрирала 1997. године а докторат политичких наука стекла 2002. године на истом Факултету.

Предавала је као гостујући професор на Универзитетима у региону, као и у Центру за европске интеграције Универзитета у Бону, Факултету политичких наука Универзитета Рим III, Факултету политичких знаности Свеучилишта у Загребу, Факултету политичких наука Универзитета у Љубљани. Предавала је као гостујући професор на Војној академији Војске Србије, Високим студијама безбедности Министарства одбране и на Полицијској академији и водила модул Међународне организације на Дипломатској академији Министарства спољних послова Србије. Аутор је две књиге и већег броја научних монографија и чланака из области теорије и праксе функционисања међународних владиних организација, политике проширења ЕУ, Процеса стабилизације и придруживања, као и односа Србије и Европске уније.

У периоду 2005-2008. била је директор Канцеларије за европске интеграције Владе Србије, и члан преговарачког тима Србије за закључивање Споразума о стабилизацији и придруживању са ЕУ; током 2007. године водила је преговарачки тим Републике Србије за преговоре за закључивање Споразума о визним олакшицама и Споразума о реадмисији између Републике Србије и Европске уније.

Била је потпредседница Агенције за борбу против корупције у периоду 2009 – 2011. године. У периоду 2010 – 2012 била је Држани секретар Министарства одбране Републике

Србије. Влада Републике Србије је поставила за Шефа тима за преговоре о чланству Републике Србије са Европском унијом августа 2013, и ову функцију је обављала до августа 2019. године. Од новембра 2019. била је заменица Генералног секретара Регионалног савета за сарадњу.

Добитница је признања Допринос године Европи, награде Дуга и ордена Витеза за заслуге Француске Републике.

Говори енглески и руски језик.

Бранко Ружић-биографија

Рођен у Земуну. Ишао у Основну школу “Бора Станковић” на Бањици. Завршио XII београдску гимназију. Дипломирао је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, смер: међународни односи, где је обављао и функцију продекана студента 4 године. Говори енглески језик. У више мандата био је народни посланик у Народној скупштини Републике Србије и Скупштини Државне заједнице Србија и Црна Гора. Обављао је функцију шефа Посланичке групе Социјалистичка партија Србије (СПС) у мандату 2008 - 2012. године. Био је и члан сталне делегације Народне скупштине Републике Србије у Парламентарној скупштини Савета Европе.

У Влади Србије, 2013. године, обављао је функцију министра без портфеља задуженог за европске интеграције у периоду када је усвојен преговарачки оквир и када су званично отворени преговори Републике Србије и Европске уније.

Обављао је и функцију министра државне управе и локалне самоуправе у Влади Републике Србије од 29. јуна 2017. године до 28. октобра 2020. године када је почео да обавља функцију првог потпредседника Владе и министра просвете, науке и технолошког развоја.

Бранко Ружић је члан Социјалистичке партије Србије где је обављао функције председника омладине, потпредседника Главног одбора и председника Извршног одбора странке, као и портпарола странке. Данас је на функцији потпредседника Социјалистичке партије Србије.

Министар је пасионирани навијач Фудбалског клуба „Партизан“, где је од 2009 до 2014. године обављао функцију потпредседника клуба.

Ожењен је супругом Аном, са којом има сина Милутина и ћерку Елену.

Даница Грујичић-биографија

Рођена је у Ужицу 1959. године. Лекар и специјалиста неурохирургије. Директорка је Института за радиологију и онкологију Србије и продеканка Медицинског факултета у Београду.

Средњу школу је завршила у Москви. Студије медицине је почела у Москви, а завршила у Београду са просечном оценом 9,60.

Магистрирала је 1987, а докторирала 1996. године на Медицинском факултету у Београду. Запослена је на Институту за неурохирургију Клиничког центра Србије од 1984. године, где је од 2007. начелница Одељења за неуроонкологију. Упоредо са клиничком праксом ангажована је као професор на Медицинском факултету Универзитета у Београду. Изабрана је за асистенткињу 1992, доценткињу 1998, а од 2009. године је редовна професорка.

Објавила је као ауторка или коауторка више од 250 научних радова, поглавља у књигама и монографија. Чланица је Удружења неурохирурга Србије, Српског лекарског друштва и Европске асоцијације неурохируршких друштава.

Одликована је Орденом Карађорђевог звезда другог степена, 2020. године.

Никола Селаковић-биографија

Рођен је 1983. године у Ужицу. Завршио је Шесту београдску гимназију и основне и мастер студије на Правном факултету Универзитета у Београду, на коме је тренутно докторанд. Завршио је Високе студије одбране и безбедности као припадник осме класе.

Од 2009. до 2012. године запослен је на Правном факултету Универзитета у Београду, као асистент на Катедри за правну историју и држи наставу на предметима Упоредна правна традиција, Српска правна историја и Реторика.

Члан је и оснивач Српске напредне странке у којој је обављао функције координатора Правног савета, члана Председништва (од 2012. године), потпредседника Главног одбора (2014-2016).

Обављао је дужност министра правде и државне управе у Влади Републике Србије у периоду од 2012. до 2014. године, а потом министра правде у периоду од 2014. до 2016. године.

Одлуком председника Републике Александра Вучића 31. маја 2017. године постављен је на функцију генералног секретара председника Републике, коју је обављао до 27. октобра 2020. године.

Дужност министра спољних послова Републике Србије обављао је у периоду од 2020. до 2022. године.

Говори енглески и активно се служи француским и италијанским језиком. Ожењен је Милицом, отац Лазара, Василија и Љубице.

Дарија Кисић Тепавчевић-биографија

Рођена је 1975. године у Сарајеву.

Медицински факултет у Београду завршила је 2001. године. Обавезни лекарски стаж обавила је током 2001. и 2002. године на Војномедицинској академији у Београду, а стручни испит положила у септембру 2002. године.

Магистарски рад одбранила је јуна 2006. године.

Докторску дисертацију под називом "Предиктивна вредност квалитета живота у процени исхода болести код болесника са мултиплом склерозом" одбранила је на Медицинском факултету у Београду у мају 2010. године.

Специјализацију из епидемиологије на Медицинском факултету у Београду завршила је у јуну 2008. године, док је Субспецијализацију из епидемиологије незаразних болести завршила у децембру 2017. године.

У мају 2007. године изабрана је у звање асистента на Институту за епидемиологију Медицинског факултета Универзитета у Београду. У фебруару 2011. године изабрана је у звање доцента. Од јуна 2017. године налази се у звању ванредног професора за ужу научну област Епидемиологија.

Од фебруара 2019. године држи наставу из области епидемиологије и на Медицинском факултету у Косовској Митровци.

Од 2015. године члан је Републичке стручне комисије за онкологију.

Коауторка је у шест књига из области медицине. Укупан број објављених научних радова са СЦИ листе је 122.

Од децембра 2017. године до октобра 2020. године обавља функцију заменика директора у Институту за јавно здравље "Др Милан Јовановић Батут".

Дужност министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања у Влади Републике Србије обавља у периоду октобар 2020. до октобра 2022. године

Говори енглески језик.

Мајка једног детета.

Зоран Гајић-биографија

Рођен је 28. децембра 1958. у Панчеву. Магистар је одбојке. Од 1988. до 1993. био је асистент за одбојку на Факултету за физичку културу у Новом Саду, од 2000. до 2002. професор одбојке на Факултету за тренере у Београду, а 2015. је био предавач на предмету Одбојка на Факултету за тренере у Новом Саду.

Гајић је у периоду 1980–1988. био главни тренер кампа покрајине Војводина и тренер јуниорске репрезентације покрајине Војводина. Од 1980. до 1983. организовао је и водио групе одбојкаша почетника старости 9 до 11 година. У периоду од 1987. до 1992. био је тренер мушке јуниорске репрезентације Југославије. У оквиру рада на едукацији тренера, Зоран Гајић је држао предавања на семинарима у Југославији, Србији, Босни и Херцеговини, Словенији, Грчкој, Турској, Русији, Ирану и Мађарској, на теме од почетне обуке одбојкашке технике до рада са врхунским екипама.

Као први тренер мушке сениорске репрезентације Југославије освојио је 9 медаља, 2 златне, 2 сребрне и 5 бронзаних: златне медаље на Олимпијским играма 2000. у Сиднеју (Аустралија) и Европском првенству 2001. у Острави (Чешка), сребрне медаље на Светском првенству 1998. у Токију (Јапан) и Европском првенству 1997. у Ајндховену (Холандија), бронзане медаље на Олимпијским играма 1996. у Атланти (САД), Светском Купу шампиона 2001. у Токију (Јапан), Светској лиги 2002. у Бело Хоризонтеу (Бразил), Европском првенству 1995. у Атини (Грчка) и 1999. у Бечу (Аустрија). Поред репрезентације Југославије, чији је први тренер био од 1995. до 2002, био је први тренер сениора Русије у периоду 2005–2006. и први тренер сениора Ирана од 2007. до 2008.

Са репрезентацијом Русије освојио је златну медаљу у Европској лиги 2005. у Казању (Русија), сребрну медаљу на Европском првенству 2005. у Риму (Италија) и бронзану медаљу у Светској лиги 2006. у Москви (Русија). У клупској каријери, Зоран Гајић је

освојио 8 титула првака Југославије, Грчке, Турске, Русије и Азербејџана, и 3 титуле победника Купа Југославије, Грчке и Турске.

Зоран Гајић је од 1989. до 1993. био први тренер Војводине из Новог Сада, са којом је 1992. освојио “дуплу круну”: Првенство и Куп Југославије, а 1993. другу титулу првака Југославије. Од 1993. до 1995. био је први тренер грчког Ариса из Солуна. Две године заредом, 1994. и 1995. био је вицешампион Грчке, а 1995. и учесник Финалног турнира Купа победника Купова ЦЕВ.

Зоран Гајић је од 1995. до 1997. био тренер Ореситијаде са којом је 1996. играо на Финалном турниру Купа ЦЕВ, а 1997. био вицешампион у првенству и Купу Грчке. Од 1998. до 2000, Зоран Гајић је био тренер Олимпијакоса из Пиреја, са којим је 1999. освојио првенство и Куп Грчке, а 2000. још једну титулу првака Грчке.

Тренер Орестијаде био је од 2000. до 2001. са којом је заузео четврто место у првенству Грчке. Зоран Гајић је од 2002. до 2004. био тренер турског Арчелика из Истанбула, са којим је 2003. освојио титулу првака Турске и титулу победника Купа Турске. Зоран Гајић је у сезони 2004–2005. освојио титулу првака Русије са Белогорјем из Белгорода (до 30. јануара 2005, када је именован за селектора Русије). Од 2007. до 2009. био је тренер руске Искре из Одинцова, са којом је био вицешампион Русије 2007. и 2008. и вицешампион у Купу Русије 2008. и освајач трећег места на Финалном турниру Лиге шампиона 2009. у Прагу (Чешка). Зоран Гајић је био тренер руског Урала из Уфе од 2009. до 2011. Гајић је 2011. и 2012, а затим и од 2014. тренер азербејџанске Рабите из Бакуа са којом је остварио највећи успех у историји клуба 2011, када је постао клупски првак света на Светском првенству у Дохи (Катар). Гајић је са Рабитом освојио две титуле првака Азербејџана, 2012. и 2015.

Гајић је 2020. године реизабран за председника Одбојкашког савеза Србије једногласном одлуком 44 од 50 делегата на редовној, изборној Скупштини ОСС.

Милан Кркобабић - биографија

Рођен је 1952. године у Качареву. Дипломирао је на Економском факултету у Београду.

Радно и стручно искуство стекао је радећи на банкарским и финансијским пословима – од банкарског приправника до директора финансијске организације.

Од 2008. године, када је први пут биран за одборника у Скупштини Града Београда, до 2012. године, обављао је функцију заменика градоначелника Београда.

У том периоду, креирао је препознатљиву социјалну политику Града Београда, која је постала узор другим градовима у нашој земљи, а чији су елементи: 13. пензија, посебан вид помоћи најугроженијим пензионерима, бесплатан градски превоз за све грађане старије од 65 година, брига о особама са инвалидитетом и о деци са сметњама у развоју, као и решавање проблема избеглих и расељених лица.

Иницијатор је и креатор првог целовитог концепта социјалног предузетништва у нашој земљи, којим се, поред јавног и реалног сектора привређивања, отвара и трећи – сектор социјалног предузетништва.

У септембру 2012. године именован је на функцију генералног директора Јавног предузећа „Пошта Србије”, коју је обављао до августа 2016. године.

У поменутом периоду ово предузеће је рангирано међу најуспешније и најпрофитабилније у земљи, а његова годишња нето добит је утростручена.

У истом периоду, „Пошта Србије” уплатила је из добити у буџет Републике Србије око 100 милиона евра.

Октобра 2014. завршен је Регионални поштанско-логистички центар Београд (РПЛЦ), објект Поште Србије од стратешког значаја који представља јединствен техничко-технолошки искорак примењен у 21. веку, у овом делу Европе.

Посебно је запажена акција током које је за 52 недеље отворио 52 нове поште у готово свим крајевима Србије, као и пројекат „Држава Србија у селима Србије”, којим је у селима 11 неразвијених општина Србије организовано присуство поште, државне управе и примарне здравствене заштите.

Од августа 2016. године обављао је функцију министра без портфеља у Влади Републике Србије задуженог за регионални развој и координацију рада јавних предузећа.

У јуну 2017. године у сарадњи с Академијским одбором за село Српске академије наука и уметности, покренуо је програм обнове задругарства. Од почетка реализације овог програма познатијег под називом „500 задруга у 500 села”, у периоду 2017-2022. године у

Србији је основано 1100 нових задруга, а подстицајним средствима помогнут је рад 207 задруга на читавој територији Републике Србије.

У сарадњи са Академијским одбором за село Српске академије наука и уметности у јуну 2019. године иницирао је оснивање Националног тима за препород села Србије. Тим је 2020. године израдио „Национални програм за препород села Србије“ који представља полазиште за доношење свеобухватних мера чијом би се реализацијом подстакло оживљавање села у Србији.

Од 2020. године, по формирању Министарства за бригу о селу, изабран је за министра.

У периоду од 2020. до 2022. године, поред задругарства, у области егзистенције успешно су реализовани програми доделе бесповратних средстава за куповину сеоске куће са окућницом на територији преко 100 ЈЛС, којим је 1100 породица, тачније преко 2200 људи са 800 деце решило стамбено питање и у оквиру свог домаћинства покренуло пољопривредну или неку другу активност што је основа за одрживи развој села.

Програм решавања потреба превоза сеоског становништва - укупно 35 јединица локалних самоуправа које припадају девастираним и неразвијеним подручјима је остварило право на бесповратна средства за куповину мини бусева и обезбеђен је превоз за укупно 847 села у брдско планинским подручјима на територији тих локаних самоуправа, који ће дневно превозити преко 3.800 становника.

Програм Михољски сусрети села, реализован је на територији укупно 154 јединице локалне самоуправе, односно 2.241 село је учествовало и такмичило се у најразличитијим садржајима, активностима и промоцији специфичности тих крајева, манифестација окупила је 150.000 учесника и такмичара.

Један је од оснивача и председник Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС).

У периоду 2008- 2020. биран је за одборника у Скупштини града Београда и за народног посланика у више сазива Народне скупштине Републике Србије, као и за председника посланичке групе ПУПС-а.

Ожењен је, отац два сина.

Др Јелена Беговић - биографија

Рођена 1970. године у Београду. Основну и средњу школу завршила у Београду након чега је уписала смер Хемија за истраживање и развој на Хемијском факултету, али након прве године је прешла на Биолошки факултет Универзитета у Београду. Током студирања провела је и две године на Универзитету Британска Колумбија у Канади након чега се враћа у Србију где је дипломирала на Биолошком факултету Универзитета у Београду. Од 1998. године запослена је на Институту за молекуларну генетику и генетичко инжењерство, Универзитета у Београду. Магистрирала је 2002. године, а 2008. године одбранила

докторску дисертацију из области молекуларне генетике на Биолошком факултету. Од 2018. године има звање научног саветника.

Од 2014. године на позицији директора Института за молекуларну генетику и генетичко инжењерство где руководи овом институцијом. Такође, била је и руководилац Лабораторије за молекуларну микробиологију у институту. Током више од 20 година бавила се истраживачким радом и у области областима молекуларне генетике и биотехнологије као и применом истраживања у различитим секторима, укључујући прехранбену и фармацеутску индустрију. Публиковала преко 60 научних радова у водећим међународним часописима и активан је члан многобројних научних удружења.

Од 2011. године представља Републику Србију у Борду Гувернера - управљачког тела Међународног центра за генетичко инжењерство и Биотехнологију, основаног од стране Уједињених Нација, са центрима у Италији, Индији и Јужноафричкој Републици. Кроз ову организацију током година обезбеђивана су значајна новчана средства за финансирање, научних пројеката, конференција и школовања студената из Србије.

Кроз бројне пројекте активно учествује у имплементацији процеса трансфера технологије као и увођењу концепта иновација у истраживањима у Србији и у региону. Такође, током година стекла је искуства и знања о комплетном процесу настанка иновација и њиховој комерцијализацији - од лабораторије до тржишта.

Током научне каријере, руководила и учествовала у бројним националним и међународним научним пројектима као и у пројектима сарадње са привредом, укључујући домаће и иностране компаније. Последњих година се посветила менторском раду и помагала истраживачима на пројектима развоја иновација. Била је укључена као експерт у развој и писање државних стратегија укључујући и Стратегију паметне специјализације Србије.

На самом почетку пандемије, 2020. године Влада Републике Србије је именовала за координатора пројекта развоја и изградње лабораторија Ватрено око у Београду и Нишу које су започеле рад у 2020. години и на тај начин допринела је јачању капацитета Србије у тестирањима током пандемије. 2021. године уз подршку државе изградила је Центар за секвенцирање и биоинформатику на Институту и тако омогућила да Србија почне да формира националну банку геномских података.

Др Беговић је један од идејних твораца пројекта БИО4 кампуса, који је подржала Влада Републике Србије, и који треба да окупи истраживаче предузетнике и компаније око једне идеје а то је развој Србије кроз развој биомедицине и биотехнологије.

Хусени Мемич-биографија

Датум и место рођења: 24. 3. 1983, Нови Пазар

Образовање

- Мастер туризма и угоститељства

- Факултет за физичку културу (ВИИ степен)
- Средња Економско-трговинска школа, Нови Пазар

Друге квалификације

- Потпредседник Санџачке демократске партије
- Председник Градског одбора Санџачке демократске партије у Новом Пазару (2016-2020)
- Лиценцирани туристички водич при Министарству економије Републике Србије, сектор: Туризам (2010)
- Оснивач хуманитарног удружења Отворена рука и покретач многобројних хуманитарних акција у Новим Пазару и регији. Организатор помоћи поплављеном подручју Шапца и Обреновца - више од 100 волонтера учествовало је у хуманитарној акцији.
- Оснивач музичког фестивала Стари град (2004)
- Оснивач музичког фестивала Муџиц Њорлд фест Земан (2018)
- Члан тима Града Новог Пазара за израду Плана одрживог развоја Новог Пазара, Стратегије и Плана развоја рашког и моравичког округа (рурални развој, предузетничке могућности на селу, сеоска газдинства, депопулација, пољопривреда).
- Председник Школског одбора Медицинске школе у Новом Пазару (2018 – 2019).
- Члан Управног одбора Рукометног клуба „Нови Пазар“ (2018–2021).
- Члан Управног одбора АРКУС Супер лиге Србије (2020 – 2021).
- Диплома Школе истраживачког новинарства (Центер фор Интернетхниц Реџонцилиатион, Београд).
- Обука за ПР менаџера (Публиц Релатионс) и маркетинг (у организацији Агенције „ПРАГМА“, Београд).
- Обука у областима: Млади лидери, Дијалог, Преговарање, Дебате, Наступи у медијима, Лобирање, Консалтинг (у организацији Центра за модерне вештине, Београд).
- Сертификат: Америџан Џорнер Аннуал Њорксхоп, за учешће у програму: Интернационал Виситор Леадерсхип који је одржан у Сједињеним америчким државама (културолошки програм упознавања са радом музеја, библиотека и позоришта у САД - у).

- Учесник на међународном скупу „Млади лидери“.
- Учесник на 2. Међународној конференцији младих лидера – ИЦОНУЛ 2010, на тему: „Перспектива привреде и друштва у посткризном периоду“.
- Члан тима за израду Зборника радова на тему: Регионални развој и прекогранична сарадња – у трагању за новим перспективама.
- Учешће на Националној конференцији у Бањој Луци, на тему: „Менаџмент у спорту и туризму“, 2013. године; објављен научни рад.

Радно искуство

- Директор Културног центра (2012–...)
- Стручни сарадник за спорт и рекреативни туризам у Туристичкој организацији Нови Пазар (2007 – 2012).
- Члан Управног одбора Туристичке организације Нови Пазар (2008 – 2012)
- Организатор многобројних културно - уметничких и спортских манифестација у граду (било као вођа организационог тима или као члан истог).
- Члан организационог тима за наступе на домаћим и међународним сајмовима туризма.
- Стручни сарадник на пројекту истраживања животног стандарда Општине Нови Пазар (септембар – новембар 2007. године)
- Сарадник агенција за истраживање:
 - Стратегиц маркетинг, (2003. – 2005.)
 - Синоњате, (2003. – 2005.)

Остале активности и интересовања

- Рукометаш у Рукометном клубу „Нови Пазар“ (1999 – 2008)

Остало

- Возачка дозвола: Б, Ц категорија
- Војна обавеза: Регулисана

- Брачно стање: Ожењен, отац троје деце

Награде

- Награда Задужбине Родољуб Нићифоровић, 2018. године, „(...) Зато што за шест година деловања на челу Културног центра није престао да ослушкује жеље и потребе грађана, усклађујући програмске садржаје, настојећи да буде увек корак испред, у тежњи да свој град и крај приближи светским културним метрополама и трендовима“.

(Из образложења Комисије за доделу награде).

- Признање „Културни образац“, 2019. године, које додељује Министарство културе и информисања Републике Србије за Посвећен рад на корист наше културе.

Резултати рада Хусеина Мемича као директора Културног центра Нови Пазар

- Зграда Културног центра је у потпуности реновирана (мултимедијални центар, управни део зграде, концертна дворана, ЗД биоскоп, фоаје Културног центра) инвестиција укупне вредности од преко 300 милиона динара.
- Дом омладине је реновиран и програмски оријентисан на активности намењене младима.
- Плато Културног центра је реновиран и пејзажно уређен.
- Први пут од постојања институције покренута је сопствена продукција у области позоришне уметности. Изведене су многобројне представе (покренут је ЈоуТубе канал Културног центра).
- Приходи Културног центра Нови Пазар у периоду од 2018. до 2022. године увећани су за 200% а програме које нуди Културни центар у последњих 12 месеци је посетило рекордних 100.000 посетилаца.
- Урађена је потпуна дигитализација биоскопа, са најсавременијом биоскопском опремом 2019. године.
- Реконструисано је грејање (прелазак на био масу) и клима комора у концертној дворани.
- Културни центар је почео да се бави издаваштвом и организовањем научних скупова; издали смо неколико зборника радова и монографија.

- Копродукција представе „Ако дуго гледаш у понор“ 2021. године (представа је добила 13 највећих признања на фестивалима у земљи и изван ње, као што су: Стеријино позорје, Јоаким Вујић, Интернационални фестивал у Новом Саду, Борини дани)
- Реконструисан и опремљен простор за пробе и вежбе младих музичара из Новог Пазара.
- Тренутно су расписане три јавне набавке у вредности од 140 милиона динара за изградњу Смарт циту центра (иновационог центра намењеног младима), фасаде и потпуне реконструкције Свечане сале.

Др Михаило Јовановић -биографија

је рођен 1972. у Београду, дипломирао је на Електротехничком факултету у Београду, као један од најбољих студената у генерацији, на којем је постао и магистар електротехничких наука. Доктор економских наука постао је 2012, да би своју другу докторску тезу пријавио из области математике и рачунарских наука 2022. године на Криминалистичко-полицијском Универзитету у Београду.

Прву половину радног века провео је у Пошти Србије, чији је и стипендиста био, као директор одговоран за ИТ, електронске комуникације и развој где је допринео осмишљавању и имплементацији новог поштанског технолошко-информационог система и изградњи регионалних поштанско-логистичких центара у Београду, Новом Саду и Нишу. Један је од најзаслужнијих стручњака што је Пошта, захваљујући дигитализацији и развоју електронског пословања, 2016. године остварила најбољи пословни резултат у својој историји.

Од оснивања Канцеларије за информационе технологије и електронску управу Владе Републике Србије 2017. године постаје њен директор. У кратком периоду допринео је интезивном развоју услуга и инфраструктуре електронске управе, дигиталној трансформацији јавне управе, напретку дигиталне економије, али и препознатљивости, поверењу и вери грађана у еУправу. Изградњом Државног дата центра у Крагујевцу, као и имплементацијом електронских услуга Бебо, добро дошла на свет, еВртић, еУпис, Моја средња школа, еСандуче, електронски потпис у клауду и многих других оставио је неизбрисив траг у дигитализацији јавне управе у Србији.

Године 2002. добио је награду Министарства за науку, технологије и развој Владе Републике Србије на јавном позиву за најбоље младе истраживаче и научнике који су својим ангажовањем дали допринос развоју науке и технологије, променама у земљи, као и започетим реформама; који су остали у земљи и својим ангажовањем допринели њеном свеукупном бржем развоју и повезивањем са светом. Године 2022. година добио је Награду града Београда деспот Стефан Лазаревић која се додељује за дело које представља највредније достигнуће у уметности, науци, медицини, архитектури и урбанизму, пољопривреди, новинарству, образовању, спорту и заштити животне средине. Награду је добио за изузетни допринос у организацији и реализацији вакцинације становништва у

Београду у 2021. години у околностима проглашене светске пандемије вируса SARS-CoV-2/COVID-19.

Ожењен је, супруга Анета је успешан лекар педијар. Поносан је на синове Стефана и Александра. Разлог Михаиловог успеха лежи у љубави према породици и најближњима.

Марко Благојевић-биографија

Рођен 20. априла 1974. године у Београду. Похађао Пету београдску гимназију и Правни факултет Универзитета у Београду.

Друштвено-политички је активан у Србији од 1993. године.

Током студентских протеста 1996/1997. године био је члан Главног одбора Студентског протеста и члан Правног одбора Студентског протеста. 1997. године био је један од оснивача и портпарол првог Студентског парламента Универзитета у Београду.

1997. године с групом колега и професора оснива Центар за слободне изборе и демократију, прву домаћу организацију за посматрање избора, а потом, 2005. године, с групом колега оснива ЦеСИД ДОО, једну од водећих домаћих агенција за истраживање јавног мњења и аналитику. У капацитету Програмског и Извршног директора, током периода 1997. – 2014. године, сарађује с бројним домаћим, страним и међународним организацијама и медијима на реализацији бројних пројеката.

У периоду 2003 – 2008. био је члан Управног одбора Фонда за отворено друштво.

Од 2007 – 2011. године био је ангажован као предавач на катедри за Политички маркетинг Факултета за медије и комуникације Универзитета Сингидунум у Београду.

У периоду 2003 – 2014. године је, као консултант бројних страних и међународних клијената, био ангажован на пројектима у Румунији, Бугарској, Црној Гори, Македонији, Грузији, Русији, Малезији и другде.

2014. године је именован за директора новоосноване Канцеларије за помоћ и обнову поплавлених подручја, којој је Влада Републике Србије поверила посао управљања обновом након катастрофалних поплава из маја те године.

2015. године је именован за директора новоосноване Канцеларије за управљање јавним улагањима, којој је Влада Републике Србије поверила посао управљања обновом инфраструктуре у здравству, просвети, социјалној заштити, спорту и култури.

Ожењен је и има једну ћерку. Говори енглески и француски језик.

Новица Тончев-биографија

Рођен је 1962. године у Нишу. Основну и средњу школу завршио је у Сурдулици. Академске студије Грађевинског факултета у Нишу, на Одсеку високоградње, завршио је са највишом оценом.

Докторанд је Грађевинског факултета у Нишу. Објавио је неколико стручних и научних радова из области грађевине, а тренутно пише научни рад на тему „Модерне таванице у савременој градњи“. Своје знање потврдио је дугогодишњим вођењем породичне компаније "Тончев градња" која успешно послује преко тридесет година.

Од 1990. до 2000. године био је председник Месне заједнице Божица, а од 1996. до 2000. године и члан Извршног савета Скупштине општине Сурдулица. У периоду од 2000–2004. године обављао је функцију потпредседника Скупштине општине Сурдулица, од 2008. до 2014. године председника општине Сурдулица, а од 2014. до 2020. године председника Скупштине општине Сурдулица.

За народног посланика биран је од 2014. године до 2022. године као кандидат Социјалистичке партије Србије.

За министра у Влади Републике Србије први пут је изабран 2020.године добивши задужење за унапређење развоја недовољно развијених општина.

Члан је Главног одбора Социјалистичке партије Србије од 2010. године, а потпредседник партије од 2017. године.

Као истакнути фудбалски радник обављао је функцију потпредседника Фудбалског савеза Србије, био члан Извршног одбора и члан Одбора за хитна питања Фудбалског савеза Србије.

Навија за фудбалски клуб Радник из Сурдулице на чијем челу је био и као председник клуба.

Од 2008-2012.године представљао је Републику Србију у Већу локалних и регионалних власти Савета Европе у Стразбуру.

Војску је служио у ЈНА у Словенији.

Са супругом Лидијом има синове Станислава и Владислава и поносни је деда унука Тадије.

Един Ђерлек-биографија

Рођен је 23. јануара 1987. године у Београду, гдје завршава основну и средњу школу “Осму београдску гимназију.”

2006.године уписује Институт за арапски језик у трајању од три године на Универзитету "Абу Ноур" у Дамаску (Сирија) који успјешно завршава у рекордном року.

2009.године уписује Факултет за исламске студије у Новом Пазару, одсјек Шеријатско право, који завршава са изванредним резултатима гдје је проглашен за студента генерације 2010-2014. године.

Током студија је изабран за предсједника Студентског парламента ФИС-а три године заредом, потом и потпредсједника Уније студента исламских факултета (УСИФ) и асистента уредника часописа "Талиб".

2015.године уписује мастер студије на Факултету за исламске студије.

2016.године уписује Правни факултет на Интернационалном универзитету који завршава са изванредним резултатима и дипломира са оцјеном десет (10) на теми: "Дипломатија".

Паралелно са основним и постдипломским студијама обнаша неколико важних функција:

- 2014.године је именован за шефа кабинета академика муфтије Муамера Зукорлића и секретара Муфтијства санџачког при Исламској заједници у Србији;
- 2014.године је изабран за портпарола странке Бошњачке демократске заједнице Санџака (БДЗС), садашњи назив Странка правде и помирења (СПП);
- 2014.године је именован за асистента на Факултету за исламске студије захваљујући изванредним резултатима на овој високообразовној установи;
- 2015.године је именован за професора у Медреси Гази Иса-бег на предмету Филозофија;
- 2016.године је изабран је за директора Политичке академије;
- 2016 и 2020.године је био кандидат за народног посланика у Скупштини Републике Србије;
- 2016 и 2020.године је изабран за одборника у Скупштини града Новог Пазара;
- 2014 и 2018.године је изабран за вијећника у Бошњачком националном вијећу (БНВ);

- 2018.године је изабран за генералног секретара Странке правде и помирења;
- 2019.године је именован за асистента на Интернационалном универзитету и професора у Економско-трговинској школи;
- 2021.године је изабран за члана Одбора за родну равноправност при Скупштини града Новог Пазара као и члана многих стручних комисија и тијела;
- 2022.године је изабран за потпредседника Странке правде и помирења.

Објавио је неколико научних радова, учесник је многобројних семинара, научних скупова и међународних конференција и самита широм свијета.

Иза себе има велики број гостовања на државним, локалним телевизијама и радио станицама.

Његови упечатљиви говори у Скупштини града Новог Пазара су праћени чврстим аргументима са хуманизирајућим дискурсом артикулисаним искључиво у интересу грађана.

Успјешно и предано је посвећен политичком дјеловању, али и хуманитарном раду који је посебно дошао до изражаја у вријеме пандемије Цовида-19, гдје је са својим тимом помогао на стотине породица широм земље што су забиљежиле бројне телевизије са националном фреквенцијом.

Течно говори три страна језика: арапски, енглески и руски.

Свршеник је Вашингтонског института за глобалне политичке лидере као и Школе политичких студија Савјета Европе и Београдског фонда за политичку изузетност.

Ђорђе Милићевић-биографија

Ђорђе Милићевић рођен је 29. септембра 1978. године у Ваљеву. По занимању је дипломирани економиста.

У четири мандата (2004, 2008, 2012, 2016) биран је за одборника Скупштине града Ваљева.

2004. године обављао је функцију потпредседника Скупштине Општине Ваљево.

Народни посланик је од јуна 2008. године.

У сазиву од 2008. до 2012. године био је члан Законодавног одбора, Одбора за омладину и спорт, Одбора за правосуђе и управу, и био је заменик члана у Одбору за европске интеграције, као и у Одбору за уставна питања.

У сазиву од 2012. до 2014. године био је члан Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, Одбора за европске интеграције, Одбора за одбрану и унутрашње послове и био је заменик члана Одбора за уставна питања и законодавство.

У том сазиву био је и члан Парламентарне скупштине Савета Европе.

У сазиву од 2014. до 2016. године био је члан Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања и заменик члана Одбора за уставна питања и законодавство, Одбора за одбрану и унутрашње послове и Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Био је заменик члана сталне Делегације у Парламентарној димензији Централно-европске иницијативе.

У сазиву од 2016. до 2020. године био је члан Одбора за административно – буџетска и мандатно – имунитетска питања, Одбора за одбрану и унутрашње послове, Одбора за права детета, и заменик члана Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава Народне скупштине Републике Србије;

У том сазиву вршио је и функцију потпредседника Народне скупштине Републике Србије.

У сазиву од 2012. до 2014. године био је заменик председника посланичке групе, а функцију председника посланичке групе Социјалистичке партије Србије у Народној скупштини Републике Србије обављао је од септембра 2015. године.

У сазиву од 2020. до 2022. био је заменик члана Делегације у Парламентарној скупштини Процеса сарадње у југоисточној Европи, такође је био заменик председника Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, као и члан Одбора за спољне послове, Одбора за европске интеграције.

У актуелном сазиву Народне скупштине Републике Србије је заменик председника посланичке групе ИВИЦА ДАЧИЋ – Социјалистичка партија Србије, и члан је Делегације у Парламентарној скупштини Савета Европе.

Члан је Социјалистичке партије Србије од 1996. године.

Од 2002. до 2021. године обављао функцију председника Градског Одбора Социјалистичке партије Србије Ваљево.

Од 2007. године члан је Главног Одбора Социјалистичке партије Србије, исте године изабран је за портпарола Главног Одбора Социјалистичке партије Србије.

Члан председништва Социјалистичке партије Србије од 2015. године.

2019. године изабран за потпредседника Социјалистичке партије Србије.

Ожењен, ћерка Ива.